

ACC. N:R M.10713:1-4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland Upptecknat av: J. Th. Bengtsson
Härad: Halmstad Adress: Hummelg. 1, Halmstad
Söcken: Holm Berättat av: Johannes Jönsson
Uppteckningsår: 1948 Född år 1860 i Holm

Prestaren.

LwF. 60.

Jä bruket av prestaver började på 1880-
talet här. Mina föräldrar visste
ingenting om detta bruk.

Ang^o betydelse, kan ej besvaras.

Personerna äro ~~nya~~.

Som en "dröm" minns jag att i min
tidiga barndom fanns det bara
en prestav, som gick mitt framför
kistan (antagligen hade den inget att bära.)

När då gick begravningsföljet direkt
till graven. Nu sker ju jord^ocer^o i kyrkan
i regel.

Ang^o huru länge prestaver förekom^t se &.

Första gång prestaver förekom vid
begravning. Kan ej besvaras.

Vadfrån bruket^{med} prestaver har
kommit till församlingen.

Kan ej besvaras.

Ang. stängerna, utseende och äganderätt.
Så långt tillbaka som jag minnes
har de haft samma utseende.
2 m. långa ungefär, runda, svartmalade
med svart sorgelov i toppen.
Kyrkan äger dem, de är placerade
i "vapenhuset" i en särskild liten avdelning
s. k. "skrobb".

Nu för tiden förekomma prestaver
vid varje begravning, men, för
ett par årtionden, och längre tillbaka
var det stor rangskilnad, vid
barns och fattigt folks begrav-
förekom sällan eller aldrig prästa.
Kägon best^e har jag aldrig hört talas^m.
De närmaste grannarna och vännerna
fungera, som prestaverande.
Byns knektar, ingen särskild funktion?

Gå båda prästaverande gå före
kisten i begravningståget.
Gå, de kan man säga, närmaste
anhöriga närmast kisten i process-
ionen o. s. v. efter släktskap.
Vid affärden från sorghuset.
Gå, de prästaverande står under
hela jordf-akten, stängerna bäras
eller ligga lätt mot högra resp. vänstra
axel fram mot graven, vid graven
hållas de av prästaverna i händerna,
eller mot axeln stående.
Gå, i regel sänka prästaverna
sina stänger över graven
till en sista häring.
Något minne av gravkoret i begr-åtag
har ej upptecknaren.
Det samma om de fyra efterföljande begravning.

Längre tillbaka i tiden fanns någon
"körkvaktare", så begravningsgästerna
fick fylla igen graven ordentligt
innan de lämnade kyrkogården,
i vissa fall med träspadar.
"Klockaren" skulle stå vid graven
under tiden den höjdes och
sjunga. (I regel samma prästvers.)

Så vandra vi all världens väg,
den ene med den andre.